

מאחר והגשמים הירו רצופים ואי אפשר היה לבצע בשדות עבודה כלשהי, נעשו העבודות דחופות ביותר עם השתפרות מזג-האוויר.

בגן-הירוק

היה הכרח לפתוח את כל היריעות הפלסטיות, לעשב ולדלל, יתר על כן, בימים אלה, כאשר ביום חם ובלילה קר, באלצים אנו לגלות את השתילים ולעת לילה למתוח את הפלסטיקה מחדש וחוזר חלילה ושיטת עבודה זו עדיין בעיצומה. כל אלה דרשו ודרושים רכוז גדול של ידיים עובדות, לפי התחזית חודש מרץ בלבד, יזרום השקעה של 450 ימי-עבודה, ואם כל העבודות האלה תגמרנה ומזג האוויר החמים בשעות היום יתמיד, והלילות יהיו פורשים יותר - נעמוד בפני העבודה הגדולה של קפול אלפי המטרים של הפלסטיקה ואחסונה. אמנם בטלב זה, שהוא כלו לפני האסיף, אלו הן מרבית העבודות בשטחים המחוברים, אך בכדי לגמור אותן בצטרך עוד הרבה לעמול.

ובאשר לשטחים הבלתי מחופים, הזרועים בשטח, הרי כל העבודות של עיבודים, זריעות, עסוב ודלול עדיין מחכות, והמתח בעבודה ילך ויגבר ביתר-שאת.

בפרידה

לפי ההוראה עלינו לסיים את קטיף הסמוטי עד 15 למרץ, ואמנם עד הזמן האחרון בצענו את כל הקטיף ללא תקלות, אך לאחרונה פקדו המחלות את ילדינו במוסד, ובדיוק עם הפסקת הגשמים הרצופים לא היה לנו עם מי לבצע את ההזמנות. אנו מצדנו עשינו ועושים הכל למען עמוד בתאריך הנקוב ועד אז לגמור את קטיף כל המטלוחים.

במלוחים

בבצורת יש לנו בעונה זו שפע של פרי, אולם ההגבלות בשוק מכבידות עלינו יותר ויותר. למעשה היינו צריכים לשווק 10 טון מדי שבוע לסבוע, אך בדרך כלל איננו מקבלים הרר למטלוח אלא 5 טון. ואמנם אנו נוהגים לשלוח 5 טון בלבד תוך תקווה, שבכל זאת בקבל הקצבה נוספת ונוכל עוד לשווק את כל הפרי ולוא גם באיחור מה.

בכרם

נגמרה עבודה הזמירה, ועדיין עוסקים בהוצאת הזמורות מבין שורות הכרם ושריפתן, תקון הדליה וקשירת הגפנים. את מרבית הספולים האלה חייבים אנו לתת עוד בחודש זה, אם כי העבודות, בקצב איטי יותר, ימשכו עוד גם בחודשים הקרובים.

הדונמים הראסונים סיבטעו בתוך סטח סבננות הקיימות. מסביב לשטח
 בטיעות זה נטעו כבר את שדרות הברוסים ועם בעלי המטלות, סאצלים קנינו את הסתילים,
 קבענו את תאריך הוצאתם. עבודה זו תבוצע גם היא בחודש זה.

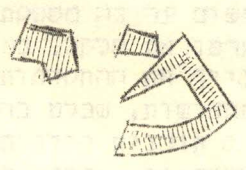
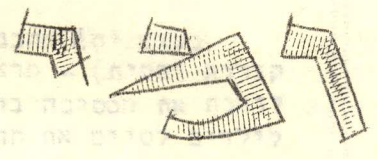
פליחה
 ופרספון

בגלל הגשמים טרם הגענו לעיבודים, אולם אם מזג האוויר ההולך ומשתפר
 ימשך, נצטרך בימים הקרובים לעבד את השטחים ולהתכוון לעבודות האביב.
 בזמן הגשמים חלה הפסקה בהספקת הירק, דבר שגרם לירידה בתנובת החלב, אולם כיום אנו
 מספקים ירק קצור מהסדה, ואם נוכל להתמיד בצורה זו של האבסה, נוכל להעלות את תנובת
 החלב לזו שהיתה לפני הגשמים ונגיע ל-1500-1600 ליטר חלב ליום.

בלול

הדיונים והטפול בערעורנו בפני מועצת הלול - על הגדלת המכסה במשכים.
 בימים הקרובים עומדים אנו לקבל את תשובת המועצה, אם הערעור נתקבל
 ואם לאו, היינו: האם יורשה לנו לשווק חצי מליון ביצה לשנה או 300 אלף בלבד. הכרח
 הוא לנו לקבל את תשובת המועצה בהקדם, כי עוד החודש אנו חייבים לתכנן את גודלו של
 הלול שלנו.

משתתקבל התשובה הברורה נביא את כל הבעיות בפניהן אנו עומדים, לשיחת הקבוצה.
 ויצר.

בעוזבנו את ישראל, ברצוננו להביע
 בלב שלם את תודתנו לכל חברי קבוץ
 העוגן עבור הארוח החם והענין שהם
 גילו כלפינו. התרשמו עמוקות מכל
 אשר ראינו פה ונזכור את קבוץ "ה-
 עוגן" תמיד באהבה. אנחנו גאים על
 כך שמשפחתנו חיה כחלק של היישוב
 הזה.
 עוד פעם רב תודות וכל טוב לכלכם.
 מעומק לבנו אנו אומרים "שלום".

הלה ויעקב הן.

*** משה ב.ד. יצא למשך 10 ימים לתור-
 כיה, יון וקפריסין בשליחות בית-
 החרושת. ועומד לחזור הלילה. דו"ח
 על נסיעתו זו יפרסם משה בודאי ב-
 עלון הבא.

*** רפי מאושנר חזר מבקור הורים בחוץ
 לארץ שם טהה משך ששה שבועות. רזה
 במקצת וסמח לחזור הביתה.

*** יציאתו של רפי למאלי כשגריר ישראל
 אושרה סופית על-ידי הממשלה, כפי-
 סידוע לנו עומד הוא לצאת לשם תי-
 כף לאחר חג הפסח.

*** חברי "אלונים" חזרו משבוע עיון -
 בגבעת-חביבה, מרוצים מההתרעננות-
 המחשבתית בה זכו בקורס קצר ומרו-
 כז זה.

*** רבים מחברינו וילדינו הסתתפו בה-
 קפת התבור ודוד אף זכה במקום השני.
 (11/11)

*** ינו הסתתף בכנוס איזורי לעינינו ב-
 סחון בו למד לדעת, שגם באיזורנו-
 אין מקום לסאננות. הסתננויות וג-
 ניבות חלות לעתים קרובות, והמופ-
 קדים על שמירת בטחוננו מצויים ל-
 ערבות ייתר ולעין פקוחה.

*** לרא ^{עירי} מסרה על מקרים, שחברים הנזק-
 קים לסנויים בתעודות זהות רשמיות,
 כרסום ילד, נשואין וגרוסין, ניסו
 לעשות זאת בעצמם. אי לזאת על הח-
 ברים לדעת סמעה כזה הוא פלילי -
 בעיני החוק, ובכל ענין הקשור ב-
 סנוי תעודות יש לפנות אך ורק אל-
 לאה בלבד.

*** עקב הפסקת פעולתו של זאב בועדת -
 החברים קבל לידיו מקר את תיק הר-
 היטים והנקודות בחזרה ואנו מאחלים
 לו הצלחה. נסיונו ודאי יעמוד לו בכך.

*** מהמזכירות הטכנית מוסרים, שמספר

הטלפון של קבוץ העוגן הוא 8140 כפר
 יונה, כן מודיעים, שצורפנו למרכזת
 האזורית של כפר-יונה, ועם אזור זה
 ואזור בתניה אפשר להתקשר ע"י חיוג
 ישיר.

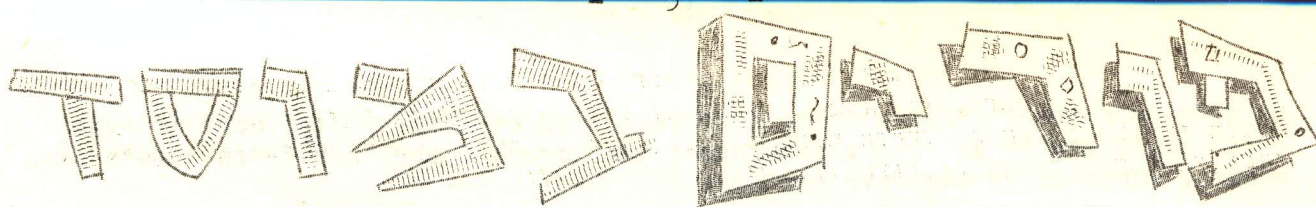
את המספרים לחיוג ישיר אפשר למצוא
 בתוספת שצורפה לאחרונה לספר הטלפו-
 נים במזכירות, ומשתדלים להכניס תו-
 ספת זו לכל ספרי הטלפונים אצלנו.

ואילו לסיחה בין-עירונית יש לחייג
 מס' 19 ולמסור את המספר המבוקש.

*** לרא מבקשת סעל טלפונים, שחברים מ-
 עובינים בהם, יודיעו ערב לפני-כן,
 ע"י הכנסת פתק בתא הדואר היוצא.

*** חנן ורדי נבחר פה אחד כרכז הבחי-
 רות בבית. חנן הרגיל בכגון אלה -
 קבל החלטה זו כדבר מובן מאליו.

*** דיירי הבתים המסופצים עוסקים בה-
 כנותיהם האחרונות לקראת כניסתם ל-
 שכונם, עוד לפני חג הפסח.

חג המסכות במוסד עבר השנה בהצלחה, במיוחד בלטה הצלחה זו השנה על רקע כמה שבועיים, שפוררו חששות ביחס לגורל המסיבה.

בניגוד לשנים קודמות, לא היו השנה כל ההופעות מאורגנות בחוליות, שהקיפו את כל סולם הכיתות של המוסד, דוקא הכיתות הבוגרות הופיעו, מתוך סבות שונות, במסגרת קבוצתית והצעירים נשארו לנפשם ועמדו יפה במבחן. נעים היה לראותם בהופעותיהם, שהעידו על העזה, דמיון, כושר ארגוני והכנה קפדנית. שבוע בולט נוסף ביחס לשנים הקודמות היתה השנה האקטואליזציה. רוב ההופעות היו פרי המצאותיהם האורגניות של החברה מחיי המוסד, סביבתו, או מהחברה הישראלית. כמעט ולא הופיעו "העתקים".

המסיבה והאווירה שסררה בה החתה מסב-רוח רענן, דבר, שחסרונו מורגש בחברת הילדים במוסד.

כולם יעמדו על הברכה

אין לסיים את הדו"ח הקצר מבלי להזכיר את שני המנחים של הערב, שהשתלטו יפה על הכל ומלאו את תפקידם על הצד היותר טוב.

שיחק לנו המזל בפורים והשמש האירה לנו פנים, אם כי ימים לפני כן ירדו גשמים וחששנו שהם ישבשו את התכניות. אך נודה, מזג-האוויר בלבד לא היה בו משום ערובה מספקת להצלחה. גם החברים תרמו את חלקם. במיוחד הייתי רוצה לציין את ההתקדמות הרבה שחלה בטיב החפושות, שבלט בהן הפעם האופי העממי גם תוכנית הילדים היתה קצרה, קולעת ומרעננת, עשירה ברעיונות ורבת-חן.

רבים נתנו יד להצלחת החג ואנו רוצים להודות לכולם, שעמלו הן בהכנת התוכניות והתחפושות והן לאלה שדאגו לקיטוש האולם ולטידורים המרובים לפני המסיבה ואחריה.

ועדת החינוך.

בעצם ימי ההכנות, (שהן היו השנה קצרות יחסית) - פרצה הסופת ובאלצנו לדחות את המסיבה ביום אחז, למען לאפשר לילדים לסיים את ההכנות. דחיה זו גרמה לתקלה, שהמסיבה במוסד התבגשה בזו של חברת הילדים בבית, ורק הודות להענותה של ועדת החינוך ובמיוחד של המחשבת יעל מצא הדבר את פתרונו. להבא יש לדאוג לכך מראש ולתאם את התאריכים בין המוסד והחברה בבית. לא פעם קורה שחלה אי-התאמה, הייתי אף אומר, ביזימה, תוך העדר התחשבות בילדים או אף באותו חבר העובדים שמספרו מתקרב לשתים עשרות.

זאת ועוד, חבל שאין באפשרותו של המוסד להזמין את כל ההורים בגלל חוסר מקום. השנה למסל הוחלט להודיע על כך לטובי הקבוצים. מטום מה לא פורסמה הודעה זו אצלנו, וכך קרה שהשנה נשארו לסעת ההופעות הורי ילדינו, בה בטעה שבכל השנים היו אלה הורי ילדי מעברות שנהגו להסאר ולראות את ההופעות. בנדון בדונה הצעה להזמין כל שנה הורים של קבוצות אחרות ובכך למצוא פתרון כלשהו לבעיה זו.

מרדכי ב.ד.

עה מספרו הוכן לצפי"

חבל שרפי, מטום אימתא דצבור, אינו מסכים לספר על בקורו בצפי לחברים בעל-פה בחדר-האוכל, כי הרבה, הרבה מאד דברים מענינים שמע וראה שם ואסר לא על הכל אפשר לכתוב, אפילו לא מעל גבי עלוננו זה. החלטתי לכן להעלות על הציר מפיו דברים ככל שסקולי מרשים לי לעשות זאת.

את רפי מצאתי חולה במיטה, מצונן כרבים מחברינו בימים אלה, ובתיה מטפלת בו כיהא לאורח הבא ממרחקים ומטה אוזן לכל מוצא פיו בפני כל מי סרק מתענין ורוצה לדעת על הנשמע שם.

נסעתי, מתחיל רפי בספורו, באניה תיאודור הרצל במסך סלסה ימים לניאפולי, כשסערה גוברת והולכת משלטת את האניה במסך כל ימות הנסיעה, מניאפולי נסע ברכבת לוינה והלך ישר אל יעקב סנפליד, וכאסר זה לא היה בביתו, בוד רפי עם המזוודות בידיים ישר לקן שם פגש אותו בפעולה. הסמחה היתה רבה וההתרגשות בין חברי הקן, בראותם אורח מישראל, מקבוצו של יעקב, - היתה רבה, החברה, סטרים תמיד מסירי הארץ ראו בבואו מאורע חגיגי, ונהגו בו מנהג הכנסת אורחים יוצאת מגדר הרגיל.

מפי יעקב שמע רפי על מעשיו בתנועה ועל מספחתו. ביחוד סמח לסמוע על עונה,

שמתקדמת מאוד בריפוייה. היא מהלכת בחדר לפעמים אף בלי מכשירי עזר. חברו של יעקב משכבר הימים בראותו את עדנה נוסעת בתנאים קשים ברכבת ובטרם, תרם למענה מכוננית מסוג אוסטין, שתהיה לה וליעקב לעזר רב.

מדינה נסע ברכבת הביזן-לאומית לפרג. כפי שהוסבר לרפי הוא לא יכל היה לרדת בתחנת-הגבול מקום שם גרים קרוביו אלא לצטרף להמשיך אל תחנה בפנים הארץ, מרוחקת מהגבול, ומשם אפ-שר לנסוע בחזרה אל כפרו ברכבת רגילה, אך מה רבה היתה הפתעתו ולא פחות מזה חרדתו, כאשר-בתחנת הגבול נגש אליו קצין בשרות ואמר לו:- אתה רומן מאוטרך? רד בבקשה בתחנה זו, קרוביך מחכים לך כאן. חלחלה עברה בגופו, כשבאותו ר-גע תכפו ובאו לראשו מחשבות על מה שעלול לה-

שולה מ"אלוונים" התרגזה משום מה על נועם, פונה זה אל שלומי ואומר: שולה עצבנה, אביבה עצבנה, ניצה עצבנה, ברא נלך מהקבוץ, אין לנו מה לחפש כאן.

יות קסוך בפגישה מעין זו מצד נציג רשמי של הרשות. מה גם והוא לא ראה לפניו שום קרובים מחכים לו, כפי שהקצין טוען. אולם חיש מהר התברר לו, לרפי, שאך לשוא חרד וחשש, כי על כן חכתה לו, לא הרחק מהתחנה, אחת מקרובותיו, שתוכף לאחד הפגישה הנרגשת הסבירה לו, שאמנם הינו קצין זה מידידי משפחתו ואחיו של רפי בקשו לעשות זאת למענו ולאפשר לו את הירידה בתחנת הגבול. הפגישה עם שמו היתה נרגשת ביותר מאחר ורפי נפרד מהם עוד בהיותו צעיר, ולא רק אמו רבני המשפחה אלא כל אנשי הכפר התאספו ובאו לברך את בן כפרם שבא מישראל, הקיפוהו והעתירו עליו טאלות אין-ספור על הארץ, על החקלאות ועל הקבוץ, ורפי מזיע ומסתדל להסביר הכל כמיטב יכולתו ולא במעט הצלחה, אולם בשום פנים לא יכלו להבין את הסברו, שלא כל האנשים בארץ הזאת חיים חיי קבוץ, אלא חלק מהם בלבד, לפי המושגים שלהם, כוונת המשטר בצס"ר הוא להנציג שיטת חיים זו בכל המדינה ומשתוממים לסמוע שבישראל ישנם אנשים החיים טמש חיים קולקטיביים. על גושא זה לא נלאו מאחור לשאול ולסמוע תוך התפעלות.

במסיבת קרנבל שחתקיימה בכפר הפסיק המבחה את הרקודים והציג את האורח מישראל ותוך מחיאות כפיים נאלץ לעלות על הנמטה שכלם יוכלו לפחות לראותו, בערות, נשים וגברים חזמיניהו לרקוד, סולו או לכוסית, כלם חפצו ביקרו של האורח שבא מישראל. הרגשה חלמיה וטובה זו לוותה אותו בכל אשר פנה בניסיעותיו על פני הארץ והפיגה במדה רבה את חששותיו. נסע לכל מקום שלצה, אם כי לא יכול היה להרחיק בדוד, כי על פני החוק חייב כל זר להתייצב אחת לשלשה ימים במשטרת המקום בו הוא מתאכסן.

לפרג נסע במיוחד לראות את אחיו של פוצו. הלה היה בשעתו חבר התנועה ומכיר רבים מחברינו הותיקים, התעניין רבות על קבוצנו על כל פרטיו.

כן בקר אצל אמה של נחמה.

מפגישותיו עם יהודים נוכח לדעת, שרבים מהם משתדלים להעלים יהדותם מפני הסביבה ואף מילדיהם, ומצד שני אנשים, שאינם חוששים להתעניין בישראל ונוהגים כיהודים לכל דבר.

בפרג ובערים אחרות ראה חנויות ריקות למחצה, רבות הסחורות שאין לקבלן כלל בחנויות אם כי הן מוצגות לראווה בחלונות.

צפורה ספרה, שכתוב בעתון על אשה שילדה 4 ילדים. שמעה זאת צביה - ואמרה: אז מה יש, גם חמדה ילדה 4 ילדים!

החקלאות בכפר היא בכי-רע. כפרים שיבוליהם היו פעם גדולים ושדותיהם עובדו להפליא, אינם צותנים כיום אלא יבולים זעומים והיבולית מכסה פני שטחים נרחבים. פרוח וסוסים נשחטו ע"י האכרים לבשר, ומחסור חמור שורר בבהמות אלה. בשעת מעשה קיור להכניס במקום הסוסים טרקטורים ומכונות, אך בשלש השנים האחרונות ירדו בארץ גשמים רבים ואי אפשר היה לעלות על השדות עם מכונות כבדות. האכרים מתיחסים לעבודות הסגה בזלזול עקב הסכר הנמוך הנהוג בחקלאות. הארץ שהיתה משופעת בחלב, ביצים ובשר, מורגש בה מחסור חמור במצרכים ראשוניים אלה, כל אלה מחד, אולם מאידך מורגשת התקדמות רבה בתעשייה בתחיקה סוציאלית, פנסיה, מוסדות תרבות והעיקר חנוך לכל. הטלביזיה מפותחת מאוד ואין כפר, שלא יהיה לכל בית טני בו מכשיר טלביזיה.

כן מספר רפי שלאנשים אין כסף במזומנים בסכומים גדולים, קונים חפצים בכל כספם, תוך חשש שהממשלה לא תפחית שנתת מערך הכסף, כפי שעשתה זאת לפני שנהיים, שעה שהוכרז על החלפת הכסף ורבים שהטיגו כספים נצחקים בלתי כסרות לא העיזו לפנות עם כספם זה לבנקים ונאלצו לזרוק אותם.

לנסוף מעניין לספר על פרט מסויים שנחרת בלבו של רפי עוד מהיותו ילד בבית-הספר בכפר הוריו בזמן הכבוש. הוא ואחיו היו היהודים היחידים שלמדו בבית-הספר של הכפר ולא הורשו להכנס לשעורים, אך התלמידים שתפו את שני האחים בכל משחקיהם ברצון.

פעם בהיות רפי מחכה כדרכו מתחת לחלון הכתה לגמר השעור למען יוכל להצטרף אליהם במשחקיהם, שלח מורה הכתה תלמידים להביא דלי מים ושפכו דרך החלון על ראשו. מורה זה משמש עד היום בכהונתו זו באותו כפר, ומעודו לא התבצל על מעשהו זה.

אכן היו וישנם גם כאלה מבלי שיבולע להם.

לסיום מוצא רפי לנכון להביע מעל עלונבו את מלוא הערכתו לקבוץ על שאיפשר לו בקור זה ושמח לחזור, למשפחתו ולקבוץ, ומציין, שאם כי התרשמותו הכללית מהארץ היא איננה מעודדת ביותר, הוא בכל זאת מצא, שכל מי שיסע לשם יהנה רבות ומאחל להם זאת מקרב לב.

רשם מפי רפי - שמואל א.

ברכי האמן

הנהגות החשבונות

זה חמש שנים קיים מיכון ברישום הספרים בהנהלת החשבונות שלנו.

עד שנת 1956 פעלה הנהלת החשבונות בקבוצנו בפגור תמידי. היו לכך סבות רבות. הנהלת החשבונות נחשבת למקום עבודה בו אין מחליפים עובד בזמן מחלתו, חופשת לידה, בהיותו בצבא, חופשה, שמירה, וכו'. מאידך התפתח כבר אז המשק והמפעל בפרט לממדים כה גדולים, דרישות בעלי התפקידים לנתונים מדויקים ומהירים היו כה חזקות עד שלא ראינו מוצא אחר מאשר להעזר במכונה במקום זיהול יומנים בידיים.

מכונה זאת איפשרה לנו להתגבר על הצרכים הדחופים ביותר: לספק מדי חודש רשימת חייבים עם יתרות מדויקות למשווק שלנו לצרכי גביית חובות, למסור העתקי חשבונות כלליים ללקוחות, התאמת יתרות עם הספקים לבקורת תשלומים, לפקח באופן מתמיד על השטרות המתקבלים מהלקוחות ומסמשים לנו אמצעי תשלום, לנהל באופן שוטף את כל ההוצאות וההכנסות, לסכם כל חודש את תקציבי ההלבשה, הכלכלה ועוד.

המכונה שברשותנו רושמת את הכרטיס עם היומן ביחד, מסכמת כל כרטיס בנפרד ומאז-נת את היומן אחרי גמר פעולות החובות והזכות. אם נפלה טעות ברישום הפעולות היא מראה את-ההפרש, אך אין לה בקורת על נכונות היתרה ש- בכרטיס. על ידי מהירותה ברישום ופעולתה ל-סיכום היתרה בכרטיס היא חוסכת כ-6% מהזמן שהושקע ברישום בידיים. (לפני כן היה אחד ה-עובדים עסוק 3 שבועות בחודש בעבודה שהיא ג-עשית כעת במשך שבוע ימים בעזרת המכונה). ה-חיסכון הזה הביא אותנו לא רק למצב מעודכן - גם בניהול ספרי עזר אלא איפשר לנו להרחיב - את פעולתנו: הנהגנו פיקוח על תנועת הסחורות בבתי המלאכה וניהול ספרי מחסנים לפי פריזטים...

עופרה, בהיותה באמריקה קבלה מכתב מילדי כיתתה בו הם כו-תבים בין היתר, שבקרו בעת-קת קיסריה. אומרת עופרה ל-הוריה בנימה עצובה: אתם רו-אים, הכל אני מפסידה כשאני-באמריקה.

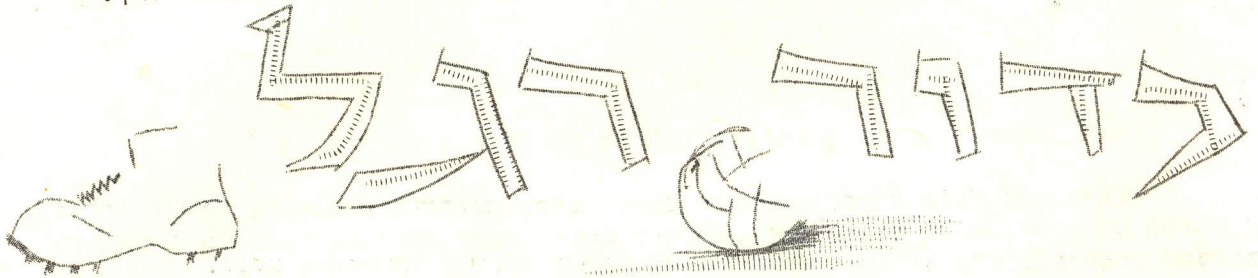
אולם מאז עברו חמש שנים וחלו תמורות יסודיות בהיקף הדרישות המופנות להנהלת החשבונות. מחזור העסקים שלנו גדל בכלל, ורישום כל עסקי היבוא ויצוא הקשורים ברכישה חומרי גלם ומכירות לחו"ל הוסיפו עבודה נוספת להנהלת החשבונות. המכונה שלנו - אין ביכולתה למלא אחרי הדרישות החדשות כגון זיהול חמרי גלם בכמויות, פירוט הוצאות היבוא (מכס, הובלה, קניה, הוצאות הבנק וכו'), לא זו בלבד שהיא קטנה לעומת הדרישות, אלא היא גם הזדקקה וזקוקה לתיקונים רבים וגורמת בכך לתקלות. יש לציין מבחינת הרנטביליות שלה, שהיא "שלמה את עצמה" כבר בשנתה הראשונה, כי משקים רבים משלמים סכום. השווה לערכה לברית הפיקוח בעד זיהול ספריהם בעזרת מכונות J.B.M. לשנה.

יתכן וישפצו גם אצלנו חברים שיציעו דרך כזאת לפתרון, אך הנסיון של המשקים הב"ל מלמד לא לעשות כך. הם חייבים עבודה מנהלית רבה בהכנת פקודות מדויקות על כל פעולות, צריכים להוציא את כל החומר מידיהם (במקרה הטוב לשבועיים) ובסוף אין הם מרוצים מהביצוע. משקים רבים החליטו לפרוש מה J.B.M. ולרכוש מכונה לעצמם. בכנס שהתקיים בקבוץ הארצי לפני שנה הובאה תוצאה של סקר הממליצה על מכונה של 4 מרבים

המכונה בעלת 4 המונים, שהיא נחשבת למינימום הדרוש למשק חקלאי מאפשרת סיכום היתרות הבכרטיסים (מונה א), סיכום היומן מצד חובה (ב) ומצד זכות (ג) ובקורת היתרה (ד). היות ואנו מעוניינים בסיכומים נוספים על הנזעה המלאי בכמירות, על פירוטים לפי סעיפי התמחיר ופירוטים, כפי שציינת, בענין יבוא ויצוא וביתוח השכר, הרי אנו זקוקים למכונה בעלת מונים נוספים.

אין צורך להסביר כי אין עוד מקום בעולם בו יחידה משקית תקיף את כל תהליכי החיים כמו במשק הקבוצי, ונדמה לי שהיום הגיעו החברים (ולא רק העוסקים בשטח המשקי, אלא כלל הצבור) להכרה שהרישום הנאמן של התהליכים הללו הוא הבסיס החשוב ביותר לניהול היחידה המשקית ועלינו לדאוג לכלים המתאימים המאפשרים רישום כזה.

אהובה גורן.

גם הכדור-רגלנים לא הכזיבו הפעם. גברנו על הפועל קדימה בתוצאה 5:3. המשחק היה שקט והורגשה בקבוצה אוירה של בטחון ותכונן. חלק רב בהצלחה זו יש, בלי ספק, לזקוף על חשבון יונה שסב לקבוצתו כשחקן ותיק שהחליף כח במשך תקופת החופש אותה בילה אצל קרוביו בחוץ-לארץ.

צריך לציין, שהשחקן הטוב במגרש היה דוד, שהצטיין בהבקעת סערים וריצות בלתי פוסקות אחר הכדור לאורכו ולרוחבו של המגרש.

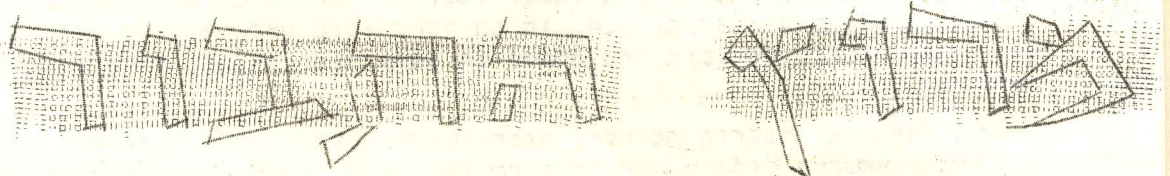
אם לכתוב ברוח ספורטיבית של פורים, הרינו יכולים להגיד, שלמעשה הבקיעה קבוצתנו 7 סערים. 5 לסערו של סוער קדימה ו-2 לסערו של אברהם, סוער קבוצתנו. כנראה, גם דבר כזה חייבת קבוצה לקחת בחשבון.

אך צר היה לראות דוקא את השופט מפר את שלוות שחקנינו בספורט הבלתי אובייקטיבי והמקופח בצורה גסה ומעלימה את קבוצתנו.

כנראה שבליגה ג' הכל אפסרי וצריך להטלים עם כל שפוט. על כמה מבעיות הכדור-רגל של קבוצתנו אמסור בפעם הבאה.

כן מתכוננים חברינו למבצע ספורטיבי נוסף, להקפה העממית של התבור, שתתקיים

ב-4.3.61.

כבכל שנה כן גם השנה היתה השתתפותנו במרוץ התבור על שם יצחק שדה זיכרת למדי. 20 רצים בפועל. רבים סרסמו במנעה מהם ההשתתפות עקב השפעת שפקדה את חברינו. אך אלה שנסעו והשתתפו במרוץ, ודאי אינם מצטערים על כך, על אף המאמץ והעייפות.

היתה זו חוויה בלתי נשכחת ומראה מרהיב עין, לראות את מאות הרצים צרים צורת עקלתון כנחש מתפתל בשבילי התבור על שלל צבעי התלבושות, על רקע שדות העמק המוריקים, במזג אוויר נעים, כשרוח קרירה נושבת ותורמת חלקה להצלחת המרוץ.

אכן, הצליחו חברינו וזכו מלבד לרומנטיקה ויופי, שסם קבוצם יהיה בשא, דרך הרמקולים החזקים, ומחזהו בין התרים, כשהכרוז מכריז רצפות: דוד שמחוני מקבוצ העוגן מוביל בראש! ואם כי הוכרע דוד ע"י צברי מעין-גב, והוא באלץ להסתפק במקום שני, הרי כלנו ידענו, שבעוכריו של דוד היו הירידות התלולות של הכביש הרחב והסלול, אשר דוקא אלה עמדו לו, לצברי שתאמן והתנסה בהן, כשרק עם 200-250 מטר בקילומטר ה-7 הקדימו צברי. חבל, אך מעודד ומבטיח לעתיד לבוא. ואמנם, הכריז דוד, שלקראת השנה הבאה יעשה כל מה שביכולתו למען הגשים מטאלת כל ספורטאינו, ולהביא את הגביע הביתה. אך לשם כך יש ליצור אוירה, והיא תוצר אם מרוץ עממי זה ימשוך המונים מחברינו וישתתפו בו בפועל. ולדרד חזק ואמץ.

כך איננו רשאים לסיים דברינו אלא מבלי לציין את היסגור של עוזי מ"בבטים" שהגיע שטי באותו המרוץ.

עזריאל.

א ל
מזכירות קיבוץ
וועדת החינוך
ה ע ר ג ון

ח.י.

אני מסכמת את ביקורי בקיבוצכם מיום 19 לח.ז.:

נעים מאד לבוא לקיבוץ ולראות בהים יפים, מסודרים ומתאימים לצרכי הילדים. פרט לביתה של נחמה, איפה שצפוף מאד, התנאים טובים ובכל הקבוצות ישנה דאגה לפינוח הצעצועים ולציוד בכלל.

האווירה בבתיים נעימה מאד, המטפלות מנוסות ויודעות יפה את העבודה עם הילדים. הבתים מאורגנים טוב והטטח מנוצל. התרמתי במיוחד מעבודתה של פרחת בקבוצות ומהתמצאותה בכל הפרטים, הבעיות ומעזרתה למטפלות.

חבל מאד, שבחבר עובדות כל כך חזק, טרם הצלחתם ליצור את "חוג המטפלות". החברות אינן נפגשות ואינן משתלמות ביחד. לדעתי לא זקוק קיבוץ העוגן לכוחות מבחוץ בסביל להדביק את חוג המטפלות. יש לכם כוחות מסלכם. המטרה העיקרית של החוג, לברר במסותף בעיות חינוכיות, מקומיות ואקטואליות כלליות. חשובים גם חוגי קריאה, אשר גם הם יכולים לעורר שיחות מענינות.

מצב העבודה: אמנם במספר קבוצות יש קצת העברה על התקן המקובל, אך לפעמים הסיבות להעברה מוצדקות. אפשר לסמוך על המטפלות שברגע שזה לא יהיה בחוץ, תצמצמה את שעות העזרה. בדרך כלל יש מנהגים טובים ונעימים בבתי הילדים. כיוון, שלפעמים מתרגלים גם לסגיאיות, יש מספר דברים, שבחוץ לסנותם.

האכלה: בכמה קבוצות של היותר קטנים האווירה ליד הסולחן אינה חופשית במדה מספקת. יש להסתחרר מהגשה. על ידי כך מגבילים קצת את הילד ולא מאפשרים לו את הבחירה החופשית בסדר המנות לפי רצונו ולפי טעמו האינדיבידואלי. אין ספק שהוא ייהנה מהאוכל יותר. בדרך כלל רואים יחס טוב בקבוצות, מצד הילדים, לאוכל.

התעסקות: ביום הביקור היו כל הקבוצות בטיוול ולא ראיתי את הילדים בהתעסקות בבית. מתוך הסיחות עם המטפלות התרשמתי שיש הסתייגות אצל רובן מהסמור בחומרי עידון בתוך הבתים, למרות שיש מספיק פלסטיק ואפשר לסמור על הרהיטים ועל הבגדים. ישנה נטייה להתמסר בדברים יבשים כגון: גירים, בצק. זה גם חשוב וטוב מאד, אבל זה אינו יכול להיות במקום דבק, צבעי אצבעות, חמר, בוץ, מים, פלסטלינה ועיסות שונות, בהם הילדים יכולים למרוח ולהתלכלך.

לא ראיתי את הנגרות הגדולה, הגסה: מסמרים גדולים, קרטים גדולים מעץ רך, פטיטים כבדים, המאפשרים לילדים תנועות גסות ואת הוצאת תוקפנותם. כך פטיט טוב מגיל הגנון, כאשר הילדים מסוגלים לתנועת אצבעות יותר זריזה ויכולים להגביל את עצמם יותר ולעבוד עם המסמרים הקטנים ועם הצורות הקטנות.

השכבה: חשוב מאד להסכיב את הילדים בחדר מואר, ולכבות את האור אחרי שהילדים נכבסו למסות ובדקו היטב את סביבתם. טוב שילכו ליטון בהרגשה טובה ובטוחה שהכל בסדר מסביב. לא פעם נבהל הילד ממשהו בלתי ברור ותקופה ארוכה אחר כך קשה לו להסתחרר.

ישנן קבוצות, שרוב הילדים הפסיקו להרטיב ורוב הילדים ישנים בלי סדיניות. לא נכון להטאיר סדיניות ל-2-3 ילדים המרטיבים. אין אנהנו מעונינים להפגין את הולסתם, בפני יתר הילדים. אפשר להסתפק בשעורנית תחת הסדין הגדול והמיטה צריכה להיות מכוסה, כמו של כל יתר הילדים, מהבוקר.

בגנון: מורגט, שהילדים עברו הרבה חילופי מטפלות. עדיין רבות הבעיות, אך בראה שההתמדה של אביבה וניצה והנונתן בעבודה הועילה מאד לקבוצה והמצב הולך ומשתפר.

בביקורי נפגשתי עם כל המטפלות באופן איטי ושוחחנו על הבעיות של קבוצתן לחוד, בהסתתפות פרוחה, מרכזת גיל הרך.

אנו מקוים שפרחה תסתתף בקורס למרכזות הגיל הרך, אשר יתקיים ב-5.3 בגבעת-

חביבה.

בברכת חברים נאמנה

נרדנה